

ESO Cicle Superior EP 4-8 Febrer '08	DEPARTAMENT DE PASTORAL	 Sant Gabriel Barcelona
	REFLEXIÓ SETMANA 20 CURS 07/08	

(Dilluns)

Una noia surt de casa per anar a la feina, un supermercat on treballa de caixera. Amb horari partit, no té massa temps lliure durant el dia. La setmana es fa llarga, sobretot si té guàrdia el dissabte. La rutina dura vuit hores, assegurada davant la caixa. Veu passar cares anònimes, d'altres conegudes. Manté converses intrascendents amb els clients, fa plans pel diumenge (únic dia lliure) amb la seva companya de la caixa del costat en hores de menys feina. Acaba la jornada, fa la caixa (si no quadra té un problema), arriba a casa força cansada. Es fa el sopar, encén la tele i ...assisteix al desenvolupament d'una vida. Això sí, no la seva. S'adentra en tot un univers alternatiu on hi ha una certa confusió entre realitat i fantasia, on no tot és com sembla. Com és possible que sapiguem detalls íntims de personatges amb els quals MAI intercanviarem ni una paraula, mentre tenim al costat companys dels quals no ens interessa res? Per què ens capta l'atenció les històries rocambolesques que ens expliquen els pocholos, les yoles, triumfitos, jesulines i companyia? Em nego a considerar-los part de la meua quotidianitat!

PREGÀRIA:

El Senyor ens vol lliures, perquè sap que només estima qui viu en llibertat. Sense estar pendent d'ídols, sense estar subjecte a cap addicció, sense viure obsessionat per la pròpia imatge o prestigi...
Déu meu, et demano aquesta llibertat.

(Dimarts)

Senyor, ajudan's a apreciar el do de la vida i la llibertat. Dóna'ns seny i força de voluntat per a fer-ne un bon ús, estimant-nos els uns als altres tal com tu ens has estimat. No intentem que Déu ens solucioni els problemes. Demanem-li coratge per afrontar-los. Demanem-li confiança, fe i força interior, que ens ajudi també a que altres no hagin de pagar els plats trencats.

PREGÀRIA: Invoquem Jesús.

"Senyor, Jesús, tingueu pietat de mi".
"Cor de Jesús, en tu confio".

(Dimecres)

S'ha acabat el Carnaval!! Avui és Dimecres de Cendra, dia en què comença la Quaresma (època d'austeritat i penitència després de la festa i la disbauxa de dies anteriors). És una època del calendari litúrgic que dura quaranta dies, i amb ella ens preparem espiritualment per a la Pasqua. Aquest període preparatori finalitza el Dijous Sant. En la tradició cristiana, els quaranta dies que dura la Quaresma són un temps de sacrifici. El nombre quaranta és molt significatiu a la Bíblia: recorden els quaranta dies que Jesús va dejunar en el desert, els quaranta anys que el poble d'Israel va vagar pel desert, quaranta dies del diluvi universal, quaranta van ser els dies que Moisès passà a la muntanya del Sinaí...

En molts pobles catalans, avui es celebra l'enterrament del rei Carnestoltes. Es prepara una cerimònia que simbolitza la fi del seu regnat. Comença amb la celebració d'un judici al ninot, el qual llegeix el seu testament abans de ser condemnat a mort. Una cercavila recorre els principals carrers de la població, i acaba amb l'execució sumària del personatge mitjançant la seva crema o llançament a la foguera. S'ha acabat la festa!!!! Comença la reflexió, silenci interior, penediment...

PREGÀRIA:

Senyor, concedeix-nos de viure intensament les actituds pròpies de la Quaresma:

- * **la pregària**, que ens posa en contacte amb tu
- * **el dejuni** de tot el que ens fereix;
- * **l'almoïna**, compartint el que tenim de manera més justa.

(Dijous)

Podem arreglar el món!

Això és un científic que està al seu laboratori mirant de resoldre els problemes del món. Es passa molts dies allà dins, fins que entra el seu fill petit de sis anys i li diu: "Pare, ara t'ajudaré". El pare, desesperat, li diu: "No, fill, vés a jugar". I el nen li respon: "No, pare, jo et vull ajudar". El pare no sap què fer. Aleshores, troba el mapa del món en una pàgina d'una revista. Llavors diu: "Bé, amb això puc tenir el meu fill entretingut durant deu dies i que no em molesti". Agafa unes tisores, retalla la pàgina, i comença a tallar-la a trossets. Dóna cinta adhesiva al nen i li diu: "Ja que t'agrada muntar puzles, mira de muntar el món". El nen no el coneixia, el món. El pare continua amb les seves equacions. I el nen, al cap de dues hores, li diu: "Pare, ja he acabat". I el pare: "No pot ser, això és cosa de nens, deu haver fet qualsevol cosa". S'ho mira i, efectivament, havia arreglat el món i li pregunta: "Però, com ho has fet, si no coneixes el món?". I el nen li explica: "Pare, quan has tallat el full, a l'altra banda hi havia un home. Com que jo conec l'home, he girat tots els paperets. Quan he tingut l'home muntat, l'hi he donat la volta i havia arreglat el món".

Aquest és un conte que convida a pensar. Efectivament, rumiem un moment en tots els grans problemes als que s'enfronta el món: la desforestació dels boscos, l'extinció d'espècies animals, l'embrutiment de mars i rius, la contaminació de l'atmosfera, el forat de la capa d'ozó, l'escalfament del planeta, la superpoblació, la guerra, la violència, la fam,... i tants i tants altres. Pensem un moment. Qui els ha creat aquests problemes? No ha estat cosa de l'home? Doncs ja tenim la resposta: si volem arreglar el món, primer caldrà que arreglem l'home!

PREGÀRIA:

*Si em necessites dic: Aquí estic!!!
Si et resisteixes,
no vull que facis res sense amor.
Si estàs a les fosques,
sóc llum per a les teves passes.
Si tens fam, sóc pa de vida per tu.
Si vols conversar, jo t'escolto sempre.
Si pensens que sóc el teu rival,
no vull quedar mai per sobre teu.
Si ets silenci, la meua paraula estarà al teu cor.
Si t'has perdut en el camí,
recorda que Jesús t'estima!!*

(Divendres)

Es fa saber a tot home, dona o infant que conviski en aquesta nostra escola: que des d'aquest moment es permet jugar; riure, estimar.

Es valorarà la diversitat, es respectarà la individualitat de cadascú, s'ajudarà aquell que tingui dificultats de qualsevol tipus.

En canvi:

no es permet de viure ni un instant a casa nostra a aquells que trobin impossible la pau entre els homes.

Decretem, doncs,

que al nostre espai de convivència tinguin vigència els estatuts que segueixen:

1. Ens comprometem a viure com a germans l'un de l'altre, a fer la feina ben feta i a ajudar sempre que calgui; i no per això ens creurem més importants.
2. Els que formem part d'aquesta escola prometem fer l'esforç més gran per fer feliços els altres i no es veurà mai ningú amb la cara trista, encara que faci mal temps.
3. Tots els ciutadans, des del més petit al més gran, estimarem les flors i els ocells, les formigues, i tot el que viu en aquesta terra que hi ha al pati, reconeixent que són obsequis del bon Déu.
4. En aquest col·legi ens estimarem per damunt de tot, no perquè siguem més forts o més espavilats que altres homes i dones, sinó perquè som germans gràcies al Senyor que ens vol per fills.
5. Com que sabem i entenem que la pau val més que tots els sacs d'or del món, per això prometem que intentarem no barallar-nos mai més i no deixarem que ningú ho faci.
6. Tots els que vivim en aquesta escola prometem que direm sempre la veritat i així -per sempre més- podrem confiar els uns amb els altres.
7. Acceptem que la nostra vida, la nostra feina i la nostra festa només tenen sentit si ens porten la pau, per tant ens comprometem a cercar la pau per tots els racons. La pau per a nosaltres i per a donar-la a tots els habitants de la terra.
8. Els membres d'aquesta comunitat educativa tenim Crist com a germà gran, i cada dia mirarem de descobrir una mica més com ens estima.
9. Ens comprometem, pel fet de viure aquí a que qualsevol que fixi sobre nosaltres els seus ulls amb necessitat, tindrà en nosaltres un amic de debò. Ens esforçarem a tenir molts amics entre aquells que en necessiten.

Tothom és admès a formar part d'aquesta escola, sempre que respecti aquests estatuts!!.